

March 15, 2025

Czwarta Niedziela Wielkiego Postu

Fourth

Sunday of Lent

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

FOURTH SUNDAY OF LENT MARCH 15, 2026

I am the light of the world, says the Lord;
whoever follows me will have the light of
life. — John 8:12

HEAVENLY LIGHT IN DARKNESS

Meditating on John 9:1: ‘And passing by, he saw a man blind from birth.’ An archetype of miserable humanity, trapped in darkness — the darkness, let us say, of a planetary plague such as that of 1918, or of the war, of the trenches, that compounded it and was compounded by it.

Where is God in such darkness? Well, in the human response, individual trust and courage, and above all collective solidarity and compassion. Perhaps we may apply the dictum of Albert Camus, author of the newly-relevant novel, “The Plague”: “je me révolte donc nous sommes”, I revolt against the absurd, against blind fate, and we are reborn as a community of care.

But there is a second dimension to blindness, the incurvatio in se, the turning in on oneself, that is part of Augustine’s vision of Original Sin. The individual cares only about his or her own survival, shuts the door and lets the others die outside. Or one generation, feeling itself immune, blithely consigns the old and weak to Nature’s cruel culling, even rejoicing to be rid of them. The blind egoism shown up in the crisis was present all along, as an inborn darkening of the intellect. A demonic solidarity among blind egoists produces the blind mob, in panic, or in the insane enactment of war.

What does the Word of God say when he visits His ravaged creation? “I told you so, miserable sinners. Had you the shield of Wisdom you would not be sunk in such a lamentable state!” But when we turn to him in prayer that is not what we hear. Rather, “neither he nor his parents sinned, but that the works of God would appear in him” (Jn 9:3). He remains, even in darkest physical and moral circumstance, a fount of compassion, an agent of healing, and “the light of the world” (9:5).

Thousands turned to God in the trenches of the Great War (the heroism of the French chaplains brought a church revival in France), or they found the Lord on hospital beds, or in the silent suffering of quarantined isolation when the churches closed. They remembered that they were not rats but humans, made in the divine image, and recovered their dignity in repentant remembrance of their brothers and sisters, — “I am the enemy you killed, my friend” — and in humble subjection to the divine other.

John’s story: “He spat on the ground, made some mud, and applied it to the man’s eyes. Then He told him, “Go, wash in the Pool of Siloam” (which means “Sent”). So the man went and washed, and came back seeing” (9:6-7). is modeled on Mark 8:23-5: “Then He spit on the man’s eyes and placed His hands on him. “Can you see anything?” He asked. The man looked up and said, “I can see the people, but they look like trees walking around.” Once again Jesus placed His hands on the man’s eyes,

and when he opened them his sight was restored, and he could see everything clearly.” The divine Word heals by humblest fleshly means, spittle and mud. Amid the squalor of war and disease humanity is stripped of complacent illusions and gets back to the basics of mortality. Thus stripped, it sets to work on healing and restoration, cooperating with the Creator and his grace.

John 9:35-9 states: When Jesus heard that they had thrown him out, He found the man and said, “Do you believe in the Son of Man?” “Who is He, Sir?” he replied. “Tell me so that I may believe in Him.” “You have already seen Him,” Jesus answered. “He is the One speaking with you.” “Lord, I believe,” he said. And he worshiped Him. Then Jesus declared, “For judgment I have come into this world, so that the blind may see and those who see may become blind.”

He is in our midst, he walks among us as the supreme healer, his hand ever ready to touch us, to take away our blindness, and free us from the shackles of sinful paralysis and despair. His church too has a healing mission, and it is ours, since we are all restored to sight in the pool of Siloam, of Baptism, and we are all sent to be “the salt of the earth” and “the light of the world” as He is (Matthew 5:13-14). Let’s not think “How can I ensure my own survival?” but “How can I be salt and light? How can I take part in the Church’s mission of healing the wounded, consoling the dying, witnessing to human dignity and divine goodness?” — Joseph O’Leary

Today’s Readings: *1 Sm 16:1b, 6-7, 10-13a; Ps 23: 1-3a, 3b-4, 5, 6; Eph 5:8-14; Jn 9:1-41*

TREASURES FROM OUR TRADITION

Centuries ago, these Lenten days were a time of intense final preparation for the candidates for baptism. By now, they had already been numbered among the “elect” for Easter baptism, and were daily challenged to excel in prayer, in fasting, and in works of charity. As is true today, at a certain point in the weekly assembly for Eucharist, the nonbaptized were dismissed from the assembly for their own learning and prayer. While they might have had impressions about the Eucharist, they had no direct experience. The rites of the church were secret and its worship places off-limits.

For the Easter Vigil, those to be baptized arrived very hungry from long fasting, and perhaps very apprehensive as to how initiation was to be accomplished. A long night of vigil and storytelling, a shimmering pool of baptism, the anointing with oil and clothing with white robes came as something of a surprise. At the end of a long, life-changing night of embrace by Christ and the community, as the eucharistic feast ended, a final surprise was brought forward. To address the deep hunger of the newly baptized, the church offered a bowl of milk and honey, sign of promises fulfilled, sign of community, prosperity, and peace, and yet another foretaste of heaven’s banquet.

—James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 4 Niedziela Postu

Czytania: *1 Sm 16:1B, 6-7, 10-13a; Ps 23: 1-3a, 3b-4, 5, 6; Ef 5:8-14; J 9:1-41*

Przemawiając do Efezjan, św. Paweł pragnie ich przekonać o tym, że niegdyś (tzn. przed przyjęciem chrześcijaństwa) byli ciemnością, teraz zaś stali się światłością w Panu. Efez był za czasów Apostoła ważnym miastem, stolicą prowincji rzymskiej w Azji. Jak w innych wielkich ówczesnych miastach, życie moralne nie stało tam na wysokim poziomie; przede wszystkim jednak Efez znany był jako centrum kultu pogańskiego (Diana efeska lub Artemida - Dz 19, 1nn). Świątynię Diany efeskiej uważano za jeden z siedmiu cudów świata, stąd tak wielkie przywiązanie również do czci oddawanej bogini. Ponadto trzeba pamiętać, że bardzo wielu mieszkańców Efezu czerpało z tego niemałe zyski (Dz 19, 27).

Tak więc przejście z pogaństwa do chrześcijaństwa było naprawdę niezwykłym wydarzeniem. Szło jednak o to, żeby znalazło ono wyraz w odmienionym życiu. Postępowanie chrześcijanina ma się stać światłością przez porzucenie czynów ciemności. Takie wezwanie zawsze zachowuje swoją aktualność. Trzeba jednak skorzystać z rady, jakiej udziela dzisiaj Apostoł: "Badajcie, co jest miłe Panu". Jest to ważne zadanie prawego sumienia. Nie jesteśmy w tym zdani tylko na własne siły, bo Bóg oświeca nas swym światłem i pomaga poznać, co jest słuszne. Musimy jednak naprawdę chcieć zdobyć tę wiedzę i zgodnie z nią układać swoje postępowanie. W życiu moralnym te dwie sprawy: poznanie i działanie bardzo się zazębiają i od siebie zależą. Jeśli bowiem nawet czasem poznamy to, co dobre, ale zaniedbamy wprowadzenia tego w życie, wtedy w następnych chwilach trudniej nam przychodzi samo rozróżnienie dobra i zła. Nasze niedbalstwo sprawia, że coraz trudniej rozpoznajemy to, co Panu miłe.

Przywrócenie wzroku człowiekowi niewidomemu stanowi właściwie tylko okazję do przedstawienia bardzo powikłanych nieraz spraw człowieka, który się spotyka ze światłością, jaką jest Chrystus. Przyjrzyjmy się bliżej faktom opisanym przez Ewangelistę. Jezus ujrzał pewnego człowieka niewidomego od urodzenia. Apostołowie, wyrażając powszechne wówczas przekonanie, że grzech jest źródłem takiego nieszczęścia, od razu pytają Mistrza: "Kto zgrzeszył - on czy jego rodzice". Pan Jezus prostuje ten błędny pogląd i wyjaśnia, że tym razem chodzi przede wszystkim o ukazanie wielkich spraw Bożych. Wobec tego nieszczęśliwego i wobec wszystkich stanął wtedy Chrystus jako światłość świata. Aby zwrócić na to uwagę, przywraca wzrok niewidomemu; ale czyni to w niezwykły sposób. Sam wykonał pewną czynność i polecił niewidomemu udać się do sadzawki Siloe, aby tam się obmył. Według przekonania faryzeuszów nie wolno było tego czynić w szabat, który właśnie w tym dniu przypadał.

To wszystko dało początek licznym przesłuchaniom i nadało sprawię niezwykłego rozgłosu. Ci, którzy byli przywódcami Izraela, przeprowadzili skrupulatnie badania, z których jasno wynikało, że Jezus dokonał cudu. Otrzymali zatem znak Jego mesjańskiego posłannictwa, co jednak nie otworzyło im oczu na światłość, jaką był Chrystus. Co więcej, nie tylko sami zaciętrzewili się i zdecydowali na odrzucenie światłości, lecz taką postawę narzucali innym. Zastraszili nawet rodziców niewidomego, ponieważ wydali posta-

nowienie, że kto uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wykluczony z synagogi.

Wspaniale w tym wszystkim zachował się człowiek przez Chrystusa uzdrowiony; nie tylko nie dał się zastraszyć, ale tym, którzy go przesłuchiwali, budził uzasadnione wątpliwości. Logicznie rozumując wykazywał, że Jezusa nie można uznać za grzesznika, naruszającego szabat, ponieważ skądinąd wiadomo, że Bóg nie wysłuchuje grzeszników. Tymczasem Jezus dokonał znaku świadczącego o Jego posłannictwie od Boga. Uczeni w Piśmie i faryzeusze nie skorzystali z tych słusznych uwag, tylko unieśli się gniewem i wyrzucili przesłuchiwanego.

Tak oto już nie po raz pierwszy faryzeusze odrzucili szansę spotkania się z Chrystusem światłością. Nie odrzucił jej jedynie sam uzdrowiony. Wyznał swoją wiarę i oddał Chrystusowi pokłon. W ten sposób przeżywał podwójną radość: od tej chwili mógł bowiem oglądać otaczający go świat i zdobył wiarę, która stanowi światło dla duszy.

"(Jezus) jest najgłębszą treścią rzeczywistości, nadającą jedyny sens życiu. Jest wszechstronnym i jedynym Bogiem, Miłością, Opatrznością i jedynym niezawodnym Oparciem. Jest Osobą - Człowiekiem, który w każdej chwili może się zjawić pośród nas, może do mnie przemówić... Ufam Mu, chcę iść drogą, którą mi wyznaczył, a równocześnie boję się, że nie podołam i że kiedy nadejdzie - jak obiecał - może mnie zastać z pustymi rękoma" ("Kim jest dla mnie Chrystus", s. 348).

Każda Msza święta jest naszym szczególnym spotkaniem z Chrystusem światłością. Staje On przed nami jako światło w swoim Słowie, dając okazję poznać to, co jest Mu miłe. Dopuszcza nas do udziału w sprawowaniu Najświętszej Ofiary, aby stać się naszą mocą, dzięki której możemy pójść w życie i radośnie pełnić poznaną wolę Boga; ale często grozi nam, że z tego spotkania nie skorzystamy. Trzeba bowiem umieć przewyciężyć wiele oporów, aby szeroko otworzyć się na działanie łaski oświecającej umysł i wzmacniającej naszą wolę. On pyta nas: "Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?" Jeśli potrafimy z głębi serca odpowiedzieć: "Wierzę, Panie" i oddać Mu pokłon, wtedy otwieramy się na Jego zbawcze działanie.

Może jednak trzeba skierować do nas słowa, jakie dziś przytacza Apostoł: "Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus".

-ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

LENTEN CONFESSIONS AND RETREAT

This weeked during all our masses on **Saturday March 14 and Sunday March 15** we will begin our Lenten Retreat here in the Center. The Retreat will continue from **Monday through Wednesday at 7:30 pm in Polish**. It will be led by Fr. Tadeusz Brzozowski, a Franciscan missionary from Kenya.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

W niedzielę **15 marca o 10:30** rozpoczynamy w naszym Ośrodku Rekolekcje Wielkopostne i kontynuujemy je od poniedziałku 16 marca do środy 18 marca o 19:30. Prowadzone będą przez Oj. Ks. Tadeusza Brzozowskiego, Ojca Franciszkanina z Kenii, włącznie z okazją do **spowiedzi we wtorek 17 marca**. Zapraszamy wszystkich do skorzystania ze spotkań z Oj. Tadeuszem, z okazji na naukę i spowiedź, aby w tym szczególnym okresie Wielkiego Postu lepiej przygotować się do Wielkanocy.

ŚW. JÓZEF—19 MARCA

był mężem Maryi. Jego postać znany z przekazów Ewangelii. Czczymy go dwukrotnie w ciągu roku: 19 marca - jako Oblubieńca Matki Bożej, a dzisiaj - jako wzór i patrona ludzi pracujących. 1 maja 1955 roku zwracając się do Katolickiego Stowarzyszenia Robotników Włoskich papież Pius XII proklamał ten dzień świętem Józefa rzemieślnika, nadając w ten sposób religijne znaczenie świeckiemu, obchodzonemu na

całym świecie od 1892 r., świętu pracy. Odtąd tego dnia także Kościół akcentuje szczególną godność i znaczenie pracy. To wspomnienie jest wyrazem zrozumienia i poszanowania jej roli w duchowym rozwoju człowieka, a także okazją do złożenia hołdu tym jej wartościom, które pozwalają stosunki między ludźmi ją wykonującymi oprzeć na zasadach pokoju społecznego, dalekich od niezgody, gwałtu i nienawiści.

Całe swoje życie św. Józef spędził jako rękodzielnik i wyrobnik w ciężkiej zarobkowej pracy. Ewangelie określają go mianem tektōn (łac. faber), przez co rozumiano wyrobnika - rzemieślnika od naprawy narzędzi rolniczych, przedmiotów drewnianych itp. Były to więc prace związane z budownictwem, z robotą w drewnie i w żelazie. Józef wykonywał je na zamówienie i w ten sposób utrzymywał Najświętszą Rodzinę. Ta właśnie praca stała się równocześnie dla niego źródłem uświęcenia. Był mistykiem nie przez kontemplację, przez uczynki pokutne czy przez dzieła miłosierdzia, ale właśnie przez codzienną pracę. Praca go uświęciła, gdyż wykonywał ją rzetelnie, wypełniał ją cicho i pokornie jako zleconą sobie od Boga misję na ziemi. Spełniał ją zapatrzony w Jezusa i Maryję. Dla nich żył, dla nich się trudził, dla nich był gotów do najwyższych ofiar. Taki powinien być styl pracy każdego chrześcijańskiego pracownika. Praca ma go uświęcać, ma być źródłem gromadzenia zasług dla nieba, podobnie jak to było w życiu św. Józefa.

—breviarz.pl

ST. JOSEPH—MARCH 19

was the husband of Mary. We know his figure from the Gospels. We worship him twice a year: on March 19 - as the Bridegroom of the Mother of God, and today - as an example and patron of working people. On May 1, 1955, addressing the Italian Catholic Association of Italian Workers, Pope Pius XII proclaimed this day the feast of the craftsman Joseph, thus conferring a religious significance on the secular labor day celebrated all over the world since 1892. From that day on, the Church also emphasized the special dignity and importance of work. This memory is an expression of understanding and respect for its role in the spiritual development of man, as well as an opportunity to pay tribute to its values that allow the relations between people who make it to be based on the principles of social peace, far from discord, rape and hatred.

Throughout his life, St. Józef spent a hard-earned work as a craftsman and laborer. The Gospels refer to him as tektōn (Latin faber), which was understood as a laborer - a

craftsman for the repair of agricultural tools, wooden objects, etc. So these were works related to construction, with work in wood and iron. Joseph made them to order and thus kept the Holy Family. It was this work that also became a source of sanctification for him. He was a mystic not by contemplation, penitential works or works of mercy, but precisely through his daily work. The work sanctified him, because he performed it diligently, he fulfilled it quietly and humbly as the mission on earth entrusted to him by God. It was fulfilled by his fixation on Jesus and Mary. For them he lived, for them he toiled, for them he was ready to make the highest sacrifices. This should be the work style of every Christian worker. Work is to sanctify him, it is to be a source of accumulating merits for heaven, just as it was in the life of St. Joseph.

—breviarz.pl

NIEDZIELA LAETARE

Dzisiaj już czwarta niedziela Wielkiego Postu, zwana niedzielą „laetare”, zachęcającą do radości, gdyż połowa wielkopostnej drogi już za nami. Z tego względu ma ona mieć bardziej radosny charakter, kolor szat liturgiczny zamiast fioletowego może być różowy. Ale czy jest z czego się radować, gdy większość z nas nie może uczestniczyć w mszach świętych bezpośrednio w kościele, ze względu na stan zagrożenia epidemicznego. Rekolekcje wielkopostne w większości zostały odwołane. W wielu miejscach nie ma też wspólnej celebracji nabożeństw wielkopostnych: drogi krzyżowej czy gorzkich żali.

ANNIVERSARY OF CHURCH CLOSURES

We pass that unforgettable anniversary when we our society was locked down and our churches were closed illegally due to the virus pandemic.

We thank everyone for their thoughts, prayers, support, understanding and patience during those extraordinary times as always.

ROCZNICA ZAMKNIĘCIA KOŚCIOŁÓW

Mija ta niezapomniana rocznica, kiedy nasz stan został zamknięty wraz, nielegalnie, z naszymi kościołami z powodu pandemii.

Dziękujemy wszystkim za modlitwy, wsparcie, zrozumienie i cierpliwość w tym nadzwyczajnym czasie.

ST. ARISTOBULUS—MARCH 15

Was a martyred disciple of Christ, one of the seventy-two sent out into the world by the early Church. He is possibly mentioned by St. Paul and is identified with Zebedee, the father of Sts. James and John. Aristobulus preached in Britain, although no documentation supports this or his martyrdom in the British Isles.

The seventy disciples or seventy-two disciples, known in the Eastern Christian traditions as the seventy apostles or seventy-two apostles, were early emissaries of Jesus mentioned in the Gospel of Luke. The correct Greek terminology is *evdomikonta* (εβδομήκοντα) apostoli.

According to the Gospel of Luke, the only gospel in which they appear, Jesus appointed them and sent them out in pairs on a specific mission which is detailed in the text. The number of those disciples varies between either 70 or 72 depending on the account.

In Western Christianity, they are usually referred to as disciples, whereas in Eastern Christianity they are usually referred to as apostles. Using the original Greek words, both titles are descriptive, as an apostle is one sent on a mission (the Greek uses the verb form: *apesteilen*) whereas a disciple is a student, but the two traditions differ on the scope of the words apostle and disciple.

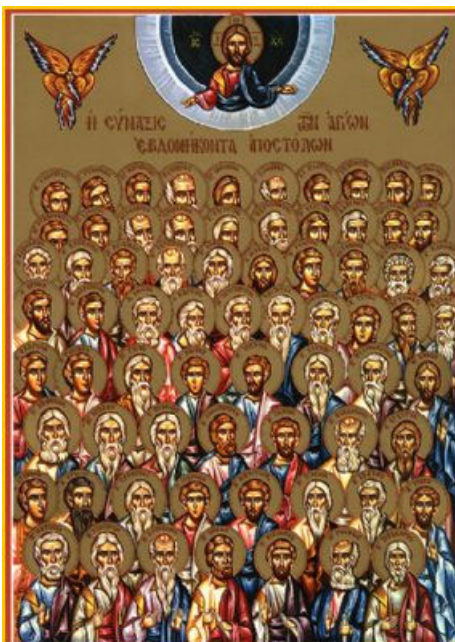
This is the only mention of the group in the Bible. The number is seventy in some manuscripts of the Alexandrian (such as Codex Sinaiticus) and Caesarean text traditions but seventy-two in most other Alexandrian and Western texts. It may derive from the seventy nations of Genesis 10 or the many other occurrences of the number seventy in the Bible, or the seventy-two translators of the Septuagint from the Letter of Aristeas.[4] In translating the Vulgate, Jerome selected the reading of seventy-two.

The Gospel of Luke is not alone among the synoptic gospels in containing multiple episodes in which Jesus sends out his followers on missions. The first occasion (Luke 9:1–6) is closely based on the "limited commission" mission in Mark 6:6–13, which however recounts the sending out of the twelve apostles, rather than seventy, though with similar details. The parallels (also Matthew 9:35, Matthew 10:1, Matthew 10:5–42) suggest a common origin in the hypothesized Q document. Luke also mentions the Great Commission to "all nations" (Luke 24:44–49) but in less detail than Matthew's account and Mark 16:19–20 mentions the Dispersion of the Apostles.

What has been said to the seventy (two) in Luke 10:4 is referred in passing to the Twelve in Luke 22:35.

He said to them, "When I sent you forth without a money bag or a sack or sandals, were you in need of anything?" "No, nothing," they replied.

—catholic.org

ŚW. ARYSTOBUL—15 MARCA

Był męczennikiem, uczniem Chrystusa, jednym z siedemdziesięciu dwóch wysłanych na świat przez pierwotny Kościół. Prawdopodobnie był wymieniony przez św. Pawła i utożsamiany z Zebedeuszem, ojcem św. Jakuba i Jana. Arystobul głosił kazania w Wielkiej Brytanii, chociaż żadna dokumentacja nie potwierdza tego ani jego męczeństwa na Wyspach Brytyjskich.

Siedemdziesięciu uczniów lub siedemdziesięciu dwóch uczniów, znanych we wschodnich tradycjach chrześcijańskich jako siedemdziesięciu apostołów lub siedemdziesięciu dwóch apostołów, byli pierwszymi wysłannikami Jezusa, o których mowa w Ewangelii Łukasza. Prawidłowa terminologia grecka to *evdomikonta* (εβδομήκοντα) apostoli.

Według Ewangelii Św. Łukasza, jedynej ewangelii, w której się pojawiają, Jezus wyznaczył ich i posłał parami na

konkretną misję, o której mowa w tekście. Liczba tych uczniów waha się od 70 do 72 w zależności od relacji.

W chrześcijaństwie zachodnim nazywa się ich zwykle uczniami, w chrześcijaństwie wschodnim – apostołami. Posługując się oryginalnymi greckimi słowami, oba tytuły są opisowe, jako że apostoł to posłaniec na misję (w grece używa się czasownika *apesteilen*), a uczeń to student, ale obie tradycje różnią się zakresem słów apostoł i uczeń.

To jedyna wzmianka o tej grupie w Biblii. Liczba ta wynosi siedemdziesiąt w niektórych rękopisach aleksandryjskich (takich jak Codex Sinaiticus) i tekstów cesarskich, ale siedemdziesiąt dwa w większości innych tekstów aleksandryjskich i zachodnich. Może wywodzić się z siedemdziesięciu narodów z Księgi Rodzaju 10 lub z wielu innych wystąpień liczby siedemdziesiąt w Biblii lub z siedemdziesięciu dwóch tłumaczy Septuaginty z Listu Arysteasa [4]. Tłumacząc Wulgatę, Hieronim wybrał odczytanie siedemdziesięciu dwóch.

Ewangelia Łukasza nie jest jedyna wśród ewangelii synoptycznych, ponieważ zawiera wiele epizodów, w których Jezus wysłał swoich wyznawców na misję. Pierwsza okazja (Ew. Łukasza 9:1–6) jest ściśle oparta na misji „ograniczonej misji” w Marka 6:6–13, która jednak opowiada o wysłaniu dwunastu apostołów, a nie siedemdziesięciu, choć z podobnymi szczegółami. Paralele (również Mt 9:35, Mt 10:1, Mt 10:5–42) sugerują wspólne pochodzenie w hipotetycznym dokumencie Q. Łukasz wspomina również o Wielkiej Komisji do „wszystkich narodów” (Łk 24:44–49), ale mniej szczegółowo niż relacja Mateusza i Marka 16:19–20 wspomina o Rozproszeniu Apostołów.

To, co zostało powiedziane siedemdziesięciu (dwóm) w Łukasza 10:4, odnosi się do Dwunastu w Łukasza 22:35.

Powiedział do nich: „Gdy wysłałem was bez sakiewki, worka lub sandałów, czy potrzebowaliście czegoś?” „Nie, nic” – odpowiedzieli.

—catholic.org

**WIECZNY ODPOCZYNEK
RACZ MU DAĆ PANIE...**

W dniu Imienin (19 marca) **śp. Ks. JÓZEFA KARPA** zanieśmy modlitwy do Boga, by dał mu wieczne spoczywanie w Domu Ojca. Św. Józefa jego Patrona prosimy o wstawiennictwo do Nieba.

ŚWIĘTY JÓZEFIE,
Oblubieńcu Najświętszej Maryi Panny,
Opiekunie Pana Jezusa,
patronie rodzin,
ubogich - módl się za nim i za nami
w dniu Twego święta i zawsze. Amen

IN MEMORIAM

The Community of the John Paul II Polish Center
prayerfully remembers

FATHER JOSEPH KARP on his Feast Day

May he rest in peace!

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie!

**HAPPY NAME DAY
FATHER ZBIGNIEW!**

On March 17th and always
Best wishes and God's Blessings!

STO LAT! STO LAT!

Wielbnemu Księdzu Zbyszkowi na Dzień Jego Imienin - 17 marca, składamy serdeczne życzenia: wszystkiego najlepszego, dużo szczęścia i radości oraz obfitych Łask Bożych!

In Poland, Names Day (Imieniny) are widely celebrated and have traditionally been given a greater importance than birthday celebrations, particularly as one gets on in years. Printed in every local calendar, these name days represent the feast days of Catholic Saints.

A VOCATION VIEW:

That like the man born blind, we will allow Jesus to open our eyes and hearts to His will and to inspire more men and women to respond to His call to serve Him and His Church as priests, deacons and in the consecrated life, we pray to the Lord.

**DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS
SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321**

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM
Zofia Adamowicz
Józef Apanel
Grażyna Apanel
Karen Arandoña
Rachel Arandoña
Kyle Ardando
Sarah Arrizon
Andrzejek&Michael Ashline
Avalon Asgari
Ewa&Roman Aukstulewicz
Elżbieta Babińska
Anna Bagnowska
Wiesława Barr
Jamie Barrett
Lois Barta
Pilar Bascope
Igor Bijan
Ronald Brozchinsky
Paul Budai
Gregorio Cabotaje
Edward Cacho
Dora Carrillo
Peter Camacho Family
Jean Carter
Ashley&Connor Cooper
Lacie Cooper
Gina Cruz
Jadwiga Cywińska
Sylvia Derby
Adam Dolewski
Zdzisław Dolewski
Joe Doud
Mieczysław Dutkowski
Jacek Dzimski
Edmund F. Dzwigalski
Charlotte Frances | Grzegorz Gąska
Anita and Mike Gilkey
Brooklyn Hamsley
Todd Hill
Tot Hoang
Dick Hoffman
Jackie Hoyt
Andrzej Hulisz
Marlena Hulisz
John Ibarra
Josephina Iearra
Jadwiga Inglis
Leonard Jakubas
Renee Jarecki
Olivia Johnson
Ania Karwan
Katarzyna Gąska
Tadeusz Guzewski
Jude Kelber
Larry Klementowski
Kimberly & Family
Zbigniew Kostecki
Anent L.
Mary Laning
Danuta Łabuś
Monique Chmielewska
Lehman
Olli Marban
Marian Marek
Anthony Martinez
Antoinette Martinez
Amber Matrauga
Maria Menclewicz
Gail Morganti
Jarosław Musiał
Irene Nielsen
Monica Nava | Gloria Norton
Jerry Nicassio
Andrzej Niedojadło
Jacek Ozimski
Jarrod Pavlak
Mirosława Pawelczak
Anthony Palermo
Francis Ports
Benito Ramirez
Jerry Ramirez
Lourdes Rey
Inka Rezler
Joan Ritchie
Mickie Rizutto
Robert Rosecrans
Henryk Ruchel
Pat Rune
Veronica Sequi
Debra Shewman
Barbara Siwecki
Maria Sowa
Jean & Mike Speakman
Matt Starbuck
Mitchell Starbuck
Mary Strazdas
Adrienne Swinford
Halina Szmit
Grace Teodors
Teresa Turek
Unborn Children
Kelsie Wagner
Charlene Web
Bernadette Westphal
Alicja Wilczyńska
Patricia Yochum
Janina&Henryk Żelazewscy
Bogusia Zientek |
|---|--|---|

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

- Sunday: St. Zachary, Pope
 Monday: St. Hilary
 Tuesday: St. Patrick, Bishop
 Wednesday: St. Cyril of Jerusalem,
 Bishop and Doctor of the Church
 Thursday: St. Joseph,
 Spouse of the Blessed Virgin Mary
 Friday: St. Alexandra and Companions
 Saturday: St. Serapion the Scholastic
 Sunday: St. Octavian

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **March 14th and 15th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

IN NEW SITUATIONS

When I complained to the Lord that He was taking my help away and that I would be alone again and would not know what to do, I heard these words: **Do not be afraid; I am always with you** (Diary, 627).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
 Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Sat 3/14	4:00 pm	Intention of Polish Center Community
Sun 3/15	9:00 am	Intention of Polish Center Community
	10:30 am	+Zbigniew Grzelecki od rodziny Hulisz +Leopold Kucharczyk w 15 rocznicę śmierci oraz +Leokadia Kucharczyk w 17 rocznicę śmierci od córki Danuty z rodziną +Nina Wojtalewicz-Dynakowska od mamy z rodziną +Ela Nowakowa w rocznicę śmierci od Grażyny
Mon 3/16	7:30 pm	Rekolekcje
Tue 3/17	7:30 pm	Rekolekcje—Spowiedź
Wed 3/18	7:30 pm	Rekolekcje
Fri 3/20	7:00 pm	Stations of the Cross
Sat 3/21	4:00 pm	+Edward and +Virginia Palus from family
Sun 3/22	9:00 am	Intention of Polish Center Community
	10:30 am	+Janina Przybyło w 14 rocznicę śmierci od syna Marka z rodziną +Ela Kaliszewska i +John Wornoniecki od rodziny
Fri 3/27	7:00 pm	Stations of the Cross PALM SUNDAY
Sat 3/28	4:00 pm	+Edward and +Virginia Palus from family
Sun 3/29	9:00 am	Intention of Polish Center Community
	10:30 am	+Marian Salamach w 19 rocznicę śmierci od siostry Anny z rodziną Za wszystkich zmarłych z rodziny Nowak i Salamacha od rodziny Dolewskich

PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

PSA UPDATE

We started our PSA program two weeks ago. As of this week 28 families and organizations have joined our Diocesan program for 2026 and have pledged \$17,440. **All funds raised in excess of our goal of \$38,600 will be refunded to our center, and designated for refurbishment of our courtyard bathrooms.**

Bóg Zapłać za Hojność—God Bless for your generosity

ST. JOSEPH'S TABLE/STÓŁ ŚW. JÓZEFA

On Sunday March 22th after the 10:30 am Mass we will have Lunch for the Feast of St. Joseph with the proceeds dedicated to Center's Charitable Fund. Ladies are asked to bring home-baked goods for sale. We ask for your support.

Thank you!

Stół Św. Józefa będzie miał miejsce w **niedzielę 22 marca po Mszy św. o godz. 10:30 r.** Obiad z którego dochód ofiaruje na Fundusz Charytatywny naszego Ośrodka. Prosimy Panie o zaopatrzenie Stołu w domowe wypieki na sprzedaż.
Bóg Zapłać! Zapraszamy!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Office Hours:

Tue-Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

Save the date—**April 20, 2026**
Kolbe Charities and the Knights of Columbus Council 9599 are looking for Golfers for the **14th Annual Charities Golf Tournament** at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA

Greens Fees **\$185 per Golfer (\$175/person or \$680 for a foresome if paid by 03/30/2026)** include Lunch and Dinner—Interested as a Golfer or Donor? **All profits go to the Charities we support**—please contact Jerry Labuda nancyjerry1@yahoo.com 714-458-5382 or Hugh Wood hugh.wood68@yahoo.com 714-768-3545
www.kolbecharities.org

REMINDER - STATIONS OF THE CROSS

Each Friday evening during Lent at the Polish Center we have Stations of Cross beginning at **7:00 pm**. The object of the Stations is to help the faithful to make a spiritual pilgrimage of prayer, through meditating upon the chief scenes of Christ's sufferings and death.

It has become one of the most popular devotions for Roman Catholics, and is often performed in a spirit of reparation for the sufferings and insults that Jesus endured during His Passion.

In his encyclical letter, *Miserentissimus Redemptor*, on reparations, Pope Pius XI called Acts of Reparation to Jesus Christ a duty for Catholics and referred to them as "*some sort of compensation to be rendered for the injury*" with respect to the sufferings of Jesus.

St. Pope John Paul II referred to Acts of Reparation as the "*unceasing effort to stand beside the endless crosses on which the Son of God continues to be crucified*".

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
02/28 & 03/01/2026	\$6,259.00	\$793.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass